CZĘŚĆ LIII — № 24. ROK 27 — (1856.)

TYGODNIK
PETERSBURSKI.
GAZETA URZĘDOWA
KRÓLESTWA POLSKIEGO.

Wychodzi we WTORKI i PIĄTKI. Preuumerata przyjmuje się pod adresem do Wydawcy Tygodnika w Petersburgu, lub do Expedycyi Gazet Petersburskiego Pocztamtu, nadto we wszystkich Pocztowych urzędach w Cesarstwie i Krolestwie.

Cena ROCZNA w Rossyi z pocztą a w Stolicy, z noszeniem do mieszkań, 15 rubli; PÓŁROCZNA 8 rubli srebrem.

PIĄTEK, 30 Marca / 11 Kwietnia.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

PETERSBURG, 29 Marca / 10 Kwietnia.

NOWINY DWORU.

W przeszły Poniedziałek, 26 Marca, Jego Zacność *Seif-ul-Mulk*, *Mir-Pendże*, *Abbas-Kuli-Chan*, Poseł nadzwyczajny N. Szacha Perskiego, miał zaszczyt złożyć swe pożegnania N. Cesarzowi Jmci.

Jednoczasowie *Sartip-Kassim-Chan*, nowo-uwierzytelniony w charakterze Ministra-Rezydenta N. Szacha Jmci Perskiego przy Dworze Cesarskim miał zaszczyt złożyć N. Panu swoje listy wierzytelne.

Przy końcu posłuchania urzędnicy z orszaku Posła, *Sartip Dawad-Chan*, pierwszy drogman Dworu Perskiego, pułkownik *Neriman-Chan*, pierwszy sekretarz, pułkownik *Szejch Musin-Chan*, *Mirza Sadik*, drugi sekretarz i *Mirza Hobibula*, redaktor, mieli również zaszczyt złożyć pożegnanie N. Cesarzowi Jmci, a zostający przy poselstwie *Nazar-Aga*, sekretarz i *Mirza Mehdi*, redaktor, mieli zaszczyt być przedstawionemi N. Panu.

Tegoż dnia, *Seif-ul-Mulk*, *Mir-Pendże*, *Abbas-Kuli-Chan*, miał zaszczyt być na pożegnaniu u N. Cesarzowej Jmci Maryi Alexandrowny a *Sartip Kassim-Chan*, Minister Rezydent, miał zaszczyt być przedstawionym N. Pani.

— We Wtorek, 27 Marca, vice-hrabia *de Yonghe*, nowouwierzytelniony Minister-Rezydent Króla Jmci Belgów przy Cesarskim Dworze, był przyjęty na posłuchaniu przez Cesarza Jmci i miał zaszczyt złożyć N. Panu swoje listy wierzytelne.

Przy końcu posłuchania hrabia *de Borchgrave d'Altena*, Sekretarz poselstwa Belgijskiego, miał zaszczyt być przedstawionym J. C. Mości, a P. *Desmaisieres*, Sprawujący interessa Króla Jmci Belgów, złożyć pożegnanie N. Panu.

Przez Rozkazy dzienne Cesarskie w Wydziale Wojskowości: z dnia 24 Marca, następni oficerowie, którzy zostawali przy Jenerał-adjutancie Bibikow 2, do szczególnych poruczeń, liczący się w jeździe linijowej: Pułkownicy hrabia *Rzewuski 2* i *Abramowicz 2* i Major *von Haller*, i adjutanci: Kapitanowie pułków: pieszego, Króla Jmci Neapolitańskiego, 6 rezerwowego bataljonu baron *Wrangel*, Strzelców J. C. Wysokości W. X. Michała Mikołajowicza *Michniew*, zostają przeznaczeni do zostawania przy Wileńskim Wojennym, Grodzieńskim i Kowieńskim Jenerał-Gubernatorze, Jenerał-adjutancie Nazimow 1, trzej pierwsi do szczególnych poruczeń, a dwaj ostatni jako Adjutanci; Dymissyonowany Jenerał-major *Radiszczew*, zostaje na nowo przyjęty do służby z zaliczeniem do jazdy i do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

27 Marca: w Korpusie piechoty Gwardyjskiej sformowane będą dwa bataljony Celnych Strzelców, mające nosić nazwania 1 i 2-go bataljonów Celnych strzelców Gwardyi (Лейбъ-Гвардiи 1 и 2 Стрѣлковые баталiоны), ze wszystkiemi prawami Starej Gwardyi.

N. Cesarz Jmć raczy przyjmować na Się godność Szefa 1 bataljonu Celnych Strzelców Gwardyi.

Z dotychczasowych Armij: Zachodniej, Środkowej, Południowej i wojsk w Krymie znajdujących się, utworzone zostają *Dwie Armije: Pierwsza* i *Druga*, do składu których wchodzą Korpusy, jako to: *Pierwszej*, pierwszy, drugi i trzeci; *Drugiej*, czwarty, piąty i szósty.

Zostają mianowani: Głównodowodzący Armijami Zachodnią i Środkową i Namiestnik Królestwa Polskiego, Członek Rady Państwa, Jenerał-Adjutant, Jenerał Artyllery Xiążę *Gorczakow 1*, Głównodowodzącym Pierwszą Armiją.

Głównodowodzący Armiją Południową i siłami zbrojnemi lądowemi i morskiemi, w Krymie znajdującemi się, Jenerał-Adjutant, Jenerał Piechoty *Lüders*, Głównodowodzącym Drugą Armiją,

obaj ze wszystkiemi prawami, władzą i prerogatywami,

do tej godności w czasie pokoju przywiązanemi i z pozostaniem Jenerał-Adjutantami, a pierwszy Członkiem Rady Państwa i Namiestnikiem Królestwa Polskiego.

Dowodzca 5 korpusu piechoty, Jenerał-Adjutant, Jenerał-porucznik *Kotzebue 2*, Naczelnikiem Głownego Sztabu 1 Armii, z pozostaniem Jenerał-Adjutantem i Naczelnik Głównego Sztabu Armii Południowej i wojsk w Krymie znajdujących się, Jenerał-porucznik *Niepokojczycki*, Naczelnikiem Sztabu 2 Armii.

Dowodzca rozformowanego 2 rezerwowego Korpusu jazdy, Jenerał-porucznik baron *Wrangel 1*, Dowodzcą 3 korpusu Armii.

Dowodzca dotychczasowego 3 korpusu piechoty, Jenerał-Adjutant, Jenerał-porucznik *Bezak 1*, Dowodzcą 5 korpusu Armii, z pozostaniem Jenerał-Adjutantem.

Jenerał-Kwatermistrz Armij Zachodniej i Środkowej, Jenerał-porucznik *Buturlin 3*, Jenerał-Kwatermistrzem 1 Armii.

Dężurny Jenerał Armij Zachodniej i Środkowej, Jenerał-major *Zabołocki*, Deżurnym Jenerałem 1 Armii.

Naczelnik Artylleryi Armij Zachodniej i Środkowej, Jenerał-porucznik *Stachowicz 1*, Naczelnikiem Artylleryi 1 Armii.

Naczelnik Inżenjerów Armij Południowej i Środkowej, Jenerał-porucznik *Buchmeyer*, Naczelnikiem Inżenjerów 1 Armii.

Dowodzca 2 brygady 2 lekkiej dywizyi jazdy Jenerał-major *Mielnikow 1*, Pełniącym obowiązki Jenerał-Intendenta 1 Armii, z zaliczeniem do jazdy linijowej.

Fligel-Adjutant J. C. Mości, Pułkownik pułku Preobrażeńskiego Gwardyi hrabia *Strogonow*, Dowodzcą 1 bataljonu Celnych Strzelców Gwardyi, z pozostaniem Fligel-Adjutantem.

Pułkownik Jeneralnego Sztabu *Swieczyn*, Dowodzcą Tarutyńskiego pułku Strzelców.

Dowodzca 9 Artylleryjskiej brygady Pułkownik *Gorono-wicz*, Dowodzącym Kijowskim Arsenałem, na miejsce Jenerał-majora *Kudriawskiego*, który otrzymuje urlop do Neapolu, Palermo i na wyspę Maderę na rok jeden, z zalicz. do wojsk zapasowych.

— Przez Rozkaz dzienny Cesarski w Wydziale służby Cywilnej, z dnia 20 Marca, za odznaczającą się służbę Kurator Okręgu Naukowego Warszawskiego, Rzeczywisty Radzca Stanu *Muchanow*, zostaje podwyższony do rangi Radzcy Tajnego i mianowany Dyrektorem Głównym, Prezydującym w Kommisyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych Królestwa Polskiego, z zachowaniem tymczasowo obowiązków Kuratora Naukowego Okręgu.

— Przez Ukaz Cesarski do Rządzącego Senatu, z dnia 20 Marca, Prezes Warszawskiego Trybunału Cywilnego, Radzca Kollegialny *Chądzyński*, Najłaskawiej mianowany został Członkiem Warszawskich Departamentów Rządzącego Senatu, z podwyższeniem do rangi Radzcy Stanu.

— Przez Dyplomata Cesarskie z dnia 13 Marca, Najłaskawiej mianowani kawalerami orderów: Orła Białego, Prezes Hofgerichtu Abo'skiego *Richter* i Św. Stanisława 1 klassy, Prezes Hofgerichtu Wyborgskiego *Schulten*.

— Przez Ukaz do Kapituły Rossyjskich Cesarsko-Królewskich Orderów, z dnia 19 Marca, N. Cesarz Jmć raczył ustanowić cztery stopnie Znaka Honorowego, orderu św. Wielkiego męczennika i zwycięzcy Jerzego, dla wojskowych rang nieoficerskich, zamiast dotychczasowego jednego, ustanowionego w dniu 13 Lutego 1807 przez błogiej pamięci Cesarza Alexandra I. Stopnie te są: *pierwszy* najwyższy: krzyż złoty, z kokardą wstążki orderu św. Jerzego, na tarczy środkowej krzyża, wyobrażenie z jednej strony św. Jerzego, a na drugiej, odwrotnej, cyfra tegoż świętego; na poprzecznych zaś ramionach krzyża wyryty numer, pod którym mający znak pierwszego stopnia, wniesiony jest do spisu tych, którzy otrzymali ten stopień; na dolném ramieniu krzyża, napis, oznaczający 1 stopień; — *drugi*, tenże krzyż złoty bez kokardy, na poprzecznych ramionach z odwrotnej strony wyryty numer, pod którym mający ten stopień wniesiony jest do spisu; u dołu napis: stopień 2; — *trzeci*, takiż krzyż srebrny z kokardą; na poprzecznych ramionach strony odwrotnej numer spisowy; u dołu napis: stopień 3; — *czwarty*, najniższy, takiż krzyż srebrny, bez kokardy, na ramionach strony odwrotnej numer spisowy; u dołu napis: stopień 4. Wszystkie stopnie Znaku Honorowego Orderu św. Jerzego mają się nosić w pętlicy, na wstędze orderu św. Jerzego. Znaki Honorowe orderu św. Jerzego niższych stopni, zdejmują się za otrzymaniem wyższego, prócz znaku 3 stopnia. Wojskowi rang nieoficerskich, po postąpieniu na oficerów, nie przestają nosić tych Znaków Honorowych nawet i po otrzymaniu, w czasie późniejszym, samegoż orderu św. Jerzego, czwartego stopnia lub wyższych. Do każdego stopnia Znaku Honorowego przywiązany jest dodatkowy żołd, w ilości od $\frac{1}{3}$, do całkowitego lub do półtory rocznego żołdu. Takowy dodatek stanowi pensyą dożywotnią, która pobiera się niezależnie od innych pensyj, wysługiwanych przez wojskowych rang nieoficerskich. Znak Honorowy nabywa się jedynie na polu bitwy, w oblężeniach i obronie fortec, i na wodach, w bitwach morskich. Prawo nadawania wszystkich czterech stopni, pozostawione jest, stosownie do istniących Ustaw, Głównodowodzącym Armijami i Dowodzcom oddzielnych korpusów, za Najwyższém następnie zatwierdzeniem.

— Na przełożenie Kijowskiego Wojennego, Podolskiego i Wołyńskiego Jenerał-Gubernatora, o ustanowieniu w mieście Kijowie letniego jarmarku i o zmianie terminów na dotychczasowe jarmarki Berdyczowski i Bałtski, P. Minister Spraw Wewnętrznych wnosił przedstawienie o tym przedmiocie do Komitetu PP. Ministrów, na którego Zdanie, N. Cesarz Jmć, w dniu 28 Lutego roku bież., Najwyżej raczył rozkazać:

1.) Ustanowić w Kijowie nowy letni jarmark, mający trwać od 15 Czerwca po 1 Lipca, połączywszy z nim i naznaczony tamże, właściwie dla handlu wełną, takiż jarmark od 15 Sierpnia po 1 Września, i przywiązać do pierwszego z tych jarmarków wszystkie prerogatywy, jakie, artykułami od 2548 po 2560 Ustawy Handlowej, Tomu XI (wyd. 1842 r.) udzielone są w ogóle jarmarkowemu handlowi wełną.

2.) Z powodu ustanowienia letniego w Kijowie jarmarku, zmienić, dla większej dogodności, termina dotychczasowych jarmarków w Berdyczowie (Onofrjewskiego) i w Bałcie (św. Trójcy), naznaczając: pierwszemu termin zamiast 12 Czerwca, od 5 po 12 Czerwca, a dla drugiego, zamiast niestałego, stały termin, od 25 Maja, po 1 Czerwca.

— Jenerał-Adjutant hrabia *Orłow* donosi z Paryża, z dnia 25 Marca (6 Kwietnia), że wydane zostały rozkazy o zdjęciu blokady z portów Rossyjskich i że okręty kupieckie, jakie mogły być pojmane przez krążące wojenne statki, po podpisaniu już traktatu pokoju, będą zwrócone.

Opisanie zmian w formie ubioru (mundurach) Urzędników Wydziału Cywilnego i prawidła noszenia tego ubioru (*).

Na oryginale napisano:

«*Najwyżej zatwierdza się.*»

S.-Petersburg, 8 Marca 1856 roku.

A. *O formie ogólnej.*

1.

Mundury paradne, przepisane dla osób należących do trzech pierwszych szeregów (разрядъ) Ustawą 27 Lutego 1834 roku, zostają zamienione na tuniki (полукафтанъ).

2.

Ogólny krój tunik cywilnych jest jednorzędny o dziewięciu herbowych guzikach, przepisanych dla Ministerstw i osobnych Wydziałów, z kołnierzem stojącym, ukośnie z przodu wyciętym, sukiennym lub axamitnym, gdzie ten ostatni jest przepisany, z wyłogami, czyli zarękawami (обшлага) rozciętemi; z guzikami: 2 na wyłogach, 2 na talii i 2 u dołu klap kieszeniowych.

3.

Kolor sukna tak samych tunik, jako kołnierzy i wyłogów, równie jak hafty i guziki, pozostają dotychczasowe, bez zmiany.

4.

Osoby 1 rangi i 1 szeregu według listy 27 Lutego 1834, to jest Prezydent Rady Państwa i Kanclerz Rossyjskich Cesarsko-Królewskich orderów, jeżeli nie są wojskowi, mają mieli na paradnych tunikach hafty: na kołnierzu i pod kołnierzem, na rozkroju (по борту), na połach z przodu we trzy rzędy, a na połach z tyłu w jeden rząd, na wyłogach, na klapach kieszeń i na szwach w jeden rząd (rysunek, № 1.) Kanclerz Państwa Spraw Zagranicznych i Posłowie przy Dworach cudzoziemskich mają mieć haft całkowity (полное шитье): na kołnierzu i pod kołnierzem, na rozkroju i połach z przodu szeroki, na połach z tyłu, na wyłogach, na klapach kieszeń i na szwach, w jeden rząd, (rys. № 2).

5.

Osoby drugiego szeregu według tejże listy, jako: Członkowie Rady Państwa i Ministrowie, mają mieć na paradnych tunikach haft całkowity, na kołnierzu i pod kołnierzem, na rozkroju, na połach z przodu we dwa rzędy, a na połach z tyłu w jeden rząd, na wyłogach i klapach kieszeń, stosownie do rysunku № 3. Minister Spraw Zagranicznych ma taki sam haft jak i Kanclerz Państwa, wszakże bez haftu na szwach.

6.

Osoby 3 szeregu, jako Senatorowie, Sekretarz Państwa, Sekretarze Stanu w rozmaitych wydziałach służby, Zarządzający sprawami Komitetu Ministrów, Towarzysze Ministrów i inne, w liście 27 Lutego 1834 oznaczone, mają mieć w paradnych tunikach haft całkowity: na kołnierzu, rozkroju i na połach z przodu i z tyłu w jeden rząd, na wyłogach i klapach, stosownie do rysnnku № 4. Towarzysz Ministra Spraw Zagranicznych i Posłowie przy Dworach cudzoziemskich, mają haft na rozkroju i na połach z przodu i z tyłu jaki jest przepisany dla Ministra.

B. *Prawidła noszenia formy.*

I. *Paradnej.*

7.

Osoby trzech pierwszych szeregów według listy 27 Lutego 1834, noszą paradną tunikę, pantalony białe sukienne, z galonem złotym lub srebrnym, stosownie do Ustawy, kapelusz z galonem podług rangi, szpadę nowo-zatwierdzonego wzoru;—kamizelkę i halsztuch białe.

8.

Osoby 4 szeregu według tejże listy, a z wymienionych w osobnym spisie pod literą B. Cywilni Gubernatorowie, Gubernatorowie miast (Градоначальникъ) i Naczelnicy Obwodów (Областъ), Gubernijalni i Obwodowi Marszałkowie Szlachty i inne osoby, zajmujące posady 4 szeregu, noszą tunikę z całkowitym haftem na kołnierzu i wyłogach, zaś na podłużnych klapach zamiast haftu mają obrzeża (кантъ); pantalony białe, sukienne z galonem, szpadę, kamizelkę i halsztuch białe. (Rys. № 5.)

Uwaga. Osoby, zajmujące posady 4 szeregu, ale niemające rang jeneralskich, mają kapelusze bez galonów.

Przy tym mundurze noszą się wielkie wstęgi orderowe.

9.

Urzędnicy dalszych szeregów, zaczynając od 5 do 10 włącznie, również osoby urzędujące z wyboru Szlachty, noszą mundurową tunikę z haftem, odpowiednim szeregom, do jakich należą według Listy; pantalony sukienne, koloru tuniki, kapelusz, szpadę, kamizelkę i halsztuch białe. (Rys. № 6.)

Uwaga. a.) Radzcy Stanu i zajmujący posady V klassy, tudzież Vice-gubernatorowie, zamiast białych pantalonów, mają sukienne, koloru tuniki i bez galonów, również nie mają na podłużnych klapach kieszeń haftowanego obrzeża. Kapelusze mają: zostający w rangach jeneralskich z galonem, a inni bez galonów, ale z jeneralskim buljonem. b.) Urzędnicy cywilni, mający Dworski stopień, na przyjęciach Dworskich i w ogóle w zebraniach, obowiązani są koniecznie być w tunikach Dworskich, według przepisanej formy. c.) Urzędnicy wydziału stajen Dworskich również urzędnicy klassowi

(*) Tygodnik, № 23, str. 174 słup. 2.

*

i urzędnicy służby Zdrowia: Wydziałów Górnictwa, Dróg Kommunikacyj i Budów Publicznych, urzędnicy Policyjni i inni, mający tuniki kroju wojskowego, niniejszą Ustawą objęci nie są; i d.) Osoby urzędujące z wyboru od stanów kupieckiego i miejskiego, zachowują też hafty dotychczasowe.

II. *Świątecznej.*

10.

Osoby trzech pierwszych szeregów według listy 27 Lutego 1834, mają vice-tunikę (вице-полукафтанъ) z haftowaném obrzeżem: na kołnierzu, wyłogach i podłużnych klapach kieszeń, pantalony białe z galonem, kapelusz z galonem, odpowiednim randze, szpadę, kamizelkę i halsztuch białe. (Rys. № 7.)

11.

Dla osób IV szeregu, ubiór takiż, jak paradny, pantalony białe z galonem, kapelusz z galonem, szpada kamizelka i halsztuch białe.

Przy tej formie noszą się też wielkie wstęgi orderowe.

III. *Zwyczajnej.*

12.

W tej formie osoby trzech pierwszych szeregów noszą vice-tunikę z obrzeżem, pantalony sukienne koloru tuniki, bez galonu; wszyscy zaś inni urzędnicy, mundurową tunikę, pantalony takież, halsztuch i kamizelkę czarne, kapelusz odpowiedni randze, (dla trzech pierwszych klass z galonem), i szpadę. (Rys. № 8.)

Przy tej formie nie przywdziewają się wielkie wstęgi.

Uwaga. A. Na exportacyach zwłok i obrzędach pogrzebowych, przy tej formie kładą się wielkie wstęgi orderowe. B. Na tunikach żałoba nosi się według ustawy, to jest czarna krepa: na lewym rękawie, na kapeluszu i szpadzie; czarne pantalony uchylają się; pantalony powinny być koloru tuniki.

IV. *Powszedniej, gdzie przepisy nie wymagają mundurów.*

13.

Dla etatowych urzędników wszelkich klass: mundurowy frak, albo dwurzędny surdut z odkładanym axamitnym albo sukiennym (jak to przepisano) kołnierzem, koloru dotychczasowego, zapinający się na sześć guzików, pantalony takiegoż koloru jak mundurowe fraki lub surduty; kamizelka i halsztuch czarne; te ostatnie przy mundurowym fraku mogą być białe, (ale nigdy pstre), kapelusz okrągły lub furażerka; przy surdutach zaś nie ma być noszony kapelusz, ale furażerka koloru tuniki, z sukienną opuszką (околышъ), ale bez wypustki (выпушка) i z kokardą. (Rys. № 9.)

Uwaga. a.) Przy paradnym i w ogóle przy mundurowym ubiorze mają się nosić rękawiczki *białe zamszowe;* b.) ci, którzy mają gwiazdy i ordery w pętlicy, mają takowe nosić przy frakach mundurowych, przy surdutach zaś zabrania się je przywdziewać, prócz orderu św. Jerzego, który w żadnym przypadku się nie zdejmuje i c.) przy tej formie żałoba nosi się na lewym rękawie i na kapeluszu.

V. *Podróżnej.*

14.

Dla etatowych urzędników wszelkich klass: dwurzędny surdut z odkładanym kołnierzem, pantalony z takiegoż, jak tunika, sukna, mundurowa furażerka z kokardą.

Uwaga. Naczelnicy gubernij i obwodów, jeżeli nie są wojskowi, również wszyscy urzędnicy, w podróżach służbowych i w pełnieniu obowiązków służby, mają nosić przy mundurowych surdutach szpady, ku czemu ma być w nich, jak tunikach, poprzeczny rozporek na półtora wierszka.

Forma dla urzędników Kancellaryi (Канцелярскій чиновникъ) i Kancellistów (Канцелярскій служитель) szlachty.

15.

Niezajmujący posad etatowych Urzędnicy Kancellaryj i Kancelliści szlachta, mają jednorzędny surdut koloru tuniki, z odkładanym axamitnym lub sukiennym (jak to przepisano) kołnierzem, jak u urzędników etatowych, zapinający się na 9 guzików herbowych, z rozciętemi w rękawach wyłogami i podłużnemi prostemi klapami u kieszeń. Na każdym wyłogu rękawów po dwa małe guziki, a na klapach kieszeń po 4 guziki duże, to jest 2 na wysokości talii, a dwa u dołu klap. Pantalony koloru surduta i furażerka z takiegoż sukna, z sukienną opuszką koloru kołnierza, bez kokardy. (Rys. № 10.)

Uwaga. W porze letniej pozwala się wszystkim urzędnikom i kancellistom nosić przy frakach mundurowych i surdutach białe pantalony półbawełniczne (демикотоновые) lub płócienkowe (изъ каломенки); inne zaś pantalony, prócz przepisanych, przy tej formie są zabronione.

Zwierzchnia odzież.

16.

Palto, sukna ciemno-zielonego, dwurzędne, krojem wojskowych czujek (плащь), ale z tyłu nie rozcięte. Kołnierz sukienny odkładany tegoż koloru. Guzików na palto dużych herbowych, jak na tunikach, po sześć w każdym rzędzie. Podszewka z czarnej kraszeniny (стамедъ). W porze zimowej palto może być podszyte futrem i mieć futrzany kołnierz. (Rys. № 11.)

17.

Płaszcz (шинель) z sukna ciemno-zielonego, zwyczajnym krojem z wiszącym kołnierzem (peleryną), kołnierz odkładany sukienny; podszewka czarna jedwabna, lub z wełnianej materyi. W zimie płaszcz może być podszyty futrem i mieć futrzany kołnierz. (Rys. № 12,)

Uwaga. Noszenie pomienionych palto i płaszczów jest obowiązujące przy ubiorze według którejkolwiek z form wyżej opisanych.

C. *Wykaz dni i okoliczności w jakich każda z przepisanych form ma być noszona.*

Należy być w formie paradnej:

18.

1. Na wielkich przyjęciach (выходахъ) u Cesarskiego Dworu wyznaczanych:

a.) W wielkie święta kościelne, podczas Mszy świętej, jako:

Na pierwszy dzień Bożego Narodzenia.

Na pierwszy dzień Nowego Roku.

6 Stycznia na Trzy Króle.

Na jutrznią i nieszpor, w pierwszy dzień Zmartwychwstania Pańskiego.

Na drugi i trzeci dzień Wielkiej-nocy.

b.) W rocznice Urodzin i Imienin NN. Cesarza i Cesarzowej JJ.

i c.) Na chrzcinach, bierzmowaniu, zaręczynach i ślubowinach Osób Domu Cesarskiego.

2.) Na uroczystych obiadach i wielkich balach u Dworu, oraz na balach nie u Dworu, uczczonych obecnością NN. Cesarza i Cesarzowej, (kiedy taka forma będzie zapowiedziana.)

3. Na paradnych wyjazdach: 6 Sierpnia, w święto Przemienienia Pańskiego do Soboru Przemienienia,—30 Sierpnia, w święto orderu św. Alexandra Newskiego, do Alexandrowskiej Ławry.

4. Przy spotkaniu Oblubienic Osób Domu Cesarskiego.

5. W rocznicę Wstąpienia na Tron N. Cesarza Jmci i Koronacyi Ich Cesarskich Mości.

6. W teatrach, na widowiskach uroczystych, kiedy Osoby Rodziny Cesarskiej znajdują się w wielkiej środkowej loży

7. W ogóle, kiedy będą wydane umyślne od Dworu obwieszczenia, iżby przywdziać taką formę.

Należy być w formie świątecznej:

19.

1. Na nabożeństwie, odbywającém się w obecności Ich Cesarskich Mości lub Ich Cesarskich Wysokości, w następujące święta kościelne:

25 Marca, na Zwiastowanie N. Maryi Panny.

Na Nokturnie (всенощная) w Kwietną Sobotę.

W Niedzielę Kwietną.

1 Sierpnia, w dniu Krzyża świętego i processyi święcenia wody.

6 Sierpnia, w święto Przemienienia Pańskiago, (kiedy niema miejsca wyjazd Cesarski), do Soboru Przemienienia.

2. Podczas nabożeństwa błagalnego z powodu odjazdu Osób Rodziny Cesarskiej i o pomyślny Ich powrot z podróży.

3. Na uroczystém poświęceniu Cerkwi, (kiedy niema miejsca wyjazd paradny.)

4. Przy przedstawieniu się Ich Cesarskim Mościom, Osobom Rodziny Cesarskiej i wyższej Zwierzchności.

5. Na prywatnych chrzcinach i weselach.

6. Na drugi i trzeci dzień Bożego Narodzenia.

7. W rocznice Urodzin i Imienin Następcy Cesarzewicza, Wielkich Xiążąt, Wielkich Xiężen, Wielkich Xiężniczek i innych Osób Rodziny Cesarskiej.

8. W dni świąt orderowych: św. Włodzimierza, św. Apostoła Andrzeja i św. Anny.

9. W maskaradach u Dworu Cesarskiego.

10. Na aktach i examinach rozmaitych Zakładów naukowych. (To się stosuje do Członków tych zakładów.)

11. Na wyborach Szlachty, pierwszego i ostatniego dnia tychże, kiedy odprawione bywa nabożeństwo i składana przysięga.

12. Przy składaniu przysięgi na rangę i urząd.

13. Na kościelnych processyach, przy wyznaczeniu przez Zwierzchność.

14. Na obiadach i zebraniach w dni uroczyste.

15. Przy przedstawianiu się Posłom cudzoziemskim.

Należy być w formie zwyczajnej:

20.

1. Na Mszy św. i w ogóle na nabożeństwach kościelnych we wszystkie Niedziele, i inne dni, prócz wymienionych wyżej, w obecności NN. Cesarstwa JJ. i Ich Cesarskich Wysokości.

2. Na zakładzinach Cerkwi, zakładzinach i poświęceniu gmachów Rządowych.

3. Na posiedzeniach Władz sądowych i administracyjnych, w Radach orderowych i na wyborach Szlachty, prócz pierwszego i ostatniego dnia.

4. Na aktach i examinach rozmaitych zakładów naukowych, osobom nie będącym Członkami tychże.

5. Na exportacyach i pogrzebach.

Należy być w formie powszedniej:

21.

Podczas pełnienia obowiązków służby w dni powszednie.

Należy być w formie podróżnej:

22.

Podczas komenderowek służbowych, w podróży.

D. *Prawidła ogólne noszenia formy.*

23.

Na obiadach Cesarskich i wieczornych, zwyczajnych zebraniach, nosi się, przy fraku mundurowym, biała chustka i wstęga na kamizelce. Podobnież na paradnych balach i obiadach, na które wezwania czynią się biletami i kiedy niema rozkazu być w paradnych tunikach lub vice-tunikach—należy mieć przy fraku mundurowym białą chustkę i wstęgę na kamizelce.

24.

Kapelusze trójkątne mają być obrócone rogami wzdłuż, (съ поля) niezaś w poprzek.

Podpisał: Sekretarz Stanu *Taniejew.*

(Dok. nast.)

Podług zdania sprawy, umieszczonego w Gazecie Handlowej, ilość złota wydobytego w drugiej połowie roku 1855 na Uralu, wyniosła:

Z kopalni Skarbowych: 32 pudy, 30 funtów, 18 zołotników;

z kopalni prywatnych: 141 pud, 8 funtów, 37 zołotników, 32 $\frac{25}{96}$ doli.

W ogóle: 193 pudy, 38 funtów, 55 zołotników, 32 $\frac{25}{96}$ doli.

— Umarli w Moskwie: 18 Marca, Rzeczywisty Radzca Tajny hrabia *Siewers*, i dymmisyowany Radzca Tajny Filip, syn Filipa *Wigel*, (niegdyś Dyrektor Departamentu Spraw Duchownych obcych wyznań.)

O CHOLERZE.

W *Petersburgu*, po 25 Marca pozostało chorych 61 — w ciągu doby zachorow. 12 — wyzdr. 5 — umarło 3 — po 26 Marca pozostało chorych 65.

W ciągu doby zachor. 13 — wyzdr. 0 — umarło 3 — po 27 Marca pozostało chorych 75.

W ciągu doby zachor. 17 — wyzdr. 5 — umarło 5 — po 28 Marca pozostało chorych 82.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

ANGLIJA.

Gazeta *Indépendance Belge* ogłasza następujące depesze telegraficzne z Londynu, z dnia 31 Marca: Wiadomość o pokoju, (mówi Times), była przyjęta z wielkim entuzyazmem. Traktat uważa się za obowiązujący nie od dnia wymiany ratyfikacyi, ale od dnia podpisania.

Globe donosi też, że traktat zostanie ogłoszony dopiero po wymianie ratyfikacyj, dodając, że, według najbardziej wiarogodnych podań, wszystkie słuszne wymagania Anglii zostały ziszczone traktatem i cel wojny doskonale osiągnięty bez żadnego ograniczenia i wyjątku.

— W Izbie Gmin wieczorem 31 Marca, lord Palmerston, który, dla nieprzewidzianych przeszkód spoźnił się był na posiedzenie, oznajmił urzędowie o podpisaniu traktatu pokoju.

Oświadczył, że traktat ten jest w zupełności zaspokajającym a cel wojny całkowicie osiągniętym.

Przymierze Anglii z Francyą nietylko się zachowuje, ale przybiera większą jeszcze rozciągłość.

Żaden szczegół nie będzie ogłoszony przed wymianą ratyfikacyj, co nastąpi, jak mniema szlachetny lord, w ciągu miesiąca, a może i wcześniej.

— Piszą z Londynu do *Nord*, 31 Marca: «Dziś, całe miasto było na nogach od godziny 6 rannej dla czytania gazet. Kramy przekupniów gazet (newsrevenders) były brane szturmem i poprostu rabowane. Nie bez interesu będzie dać tu krótki wykaz uwag, czynionych przez celniejsze dzienniki nad tym wielkim wypadkiem:

Gazeta Londyńska (urzędowa) powtarza również urzędowy frazes obwieszczeń Paryskich, że «traktat, obok ostatecznego urządzenia kwestyi Wschodniej, ustala pokój Europy na trwałych zasadach.»

Times wyznaje, że nie są mu dokładnie wiadome warunki pokoju, ale ma przekonanie, że Pełnomocnicy nie sklecili czegoś nietrwałego i ułudnego, coby służyło tylko do czasowego zawieszenia kroków nieprzyjacielskich, ale że będzie to pojednanie uczciwe i trwałe.

Morning Post jest pewnym, że traktat udaruje Europę pokojem na długie lata. Artykuł jego kończy się wspaniałą pochwałą geniuszu i przezorności Cesarza Napoleona.

Zdaniem *Daily News* Europa wchodzi tylko teraz w najdelikatniejszą fazę kwestyi Wschodniej. Dziennik ten sądzi, że obecny pokój jest tylko rodzajem polubownego układu między Rządami i nie będzie zaratyfikowany przez same narody.

Morning Chronicle wykrzykuje: «Nadzieje Europy są ziszczone!» i dodaje, że narod angielski nie powinien zbytnie się cieszyć, ale poczekać, aż pokój będzie ogłoszony, żeby widzieć, czyli zapewnia przyszłe swobody Europejskie.

Co do *Sun*, ten po prostu przywdział żałobę i w moralnym i w fizycznym względzie; wszystkie kolumny tej gazety, w których jest mowa o pokoju, mają czarną obwódkę.

Globe przeciwnie utrzymuje, że pokój czyni zadość wszystkim słusznym wymaganiom narodu angielskiego.

«Dziś rano wiadomość o podpisaniu traktatu była oznajmiona na Giełdzie przez Lorda-Mera, któremu udzielona została listem od sira George Grey, Ministra Spraw Wewnętrznych.

— W *Morning Post* czytamy: «Dopiero nie rychło po południu 30 Marca i po długiej naradzie między Feldmarszałkiem Naczelnym Wodzem Armii, vice-hrabią Hardinge i Ministrem Wojny, Lordem Panmure, uchwalono, że podpisanie pokoju w Paryżu będzie obwieszczone z koszar Gwardyi Konnej (Horse Guards) w parku St. James, i z Londyńskiej Wieży, 101 wystrzałem działowym.

«Rozkazy z Ministerstwa Wojny przybyły nie wcześniej jak o godzinie 7 i, zapobiegając iżby nabożeństwa po kościołach stolicy nie były przerwane, wyznaczono je na godzinę 10 wieczorną. Wiadomość szybko się rozbiegła i wielkie tłumy zgromadziły się w parku St. James, na przestrzeni, od wejścia koszar, aż do kolumny Xięcia York. Pięćdziesiąt jedno działo zostały przywiezione i uszykowane wzdłuż kraty; oddział inwalidów, kompanija grenadyerów gwardyi i mocny oddział policyantów utrzymywały porządek.

«Ogień zaczął się o samej dziesiątej wśród niezliczonego mnóstwa ludu, które coraz się zwiększały przybywającemi szybko przez wszystkie wejścia parku tłumami, wydającemi nieustanne okrzyki «hurrah.»

«Kapele wojskowe z koszar St. George i Wellington wykonywały zarazem hymn narodowy, a kiedy ogień w parku St. James umilkł, dał się słyszeć oddalony grzmot dział z Wieży. Po wysłuchaniu 101 wystrzału, lud napełnił powietrze okrzykami i wysypał się z parku na ulicę Regentstreet i inne główne ulice, roznosząc wszędzie też radośne okrzyki.

«Dzwony celniejszych kościołów brzmiały do samej północy.»

— Na Giełdzie *31 Marca*, Konsolidy 93⅛ — Rossyjskie 4½ procentowe 94.

— *1 Kwietnia* Konsolidy 93⅛—Rossyjskie 5 procentowe 104½ — 4½ procentowe 94.

Londyn, *1 Kwietnia*. Na posiedzeniu Izby Lordów dziś wieczor, lord Malmesbury zapytał, kiedy lord Clarendon będzie z powrotem i jak rychło można będzie wszcząć rozprawy w rzeczy zdobycia Karsu.

Lord Lansdowne odpowiedział, że Izbie już wiadomo, iż pokój został podpisany, lord Clarendon zaś miał dni kilka jeszcze zabawić w Paryżu, dla wzięcia udziału w naradach, które mogą mieć jeszcze miejsce w skutek podpisania trak-

tatu. Wszakże powrot szlach. Lorda będzie o ile można przyśpieszony.

— Odebrano z Hamburga depeszę, z dnia 2 Kwietnia, donoszącą, że Rząd Angielski przesłał Kommodorowi Watson rozkaz wyjścia z morza Baltyckiego i wrócenia z całą eskadrą do Anglii.

— Na Giełdzie 2 Kwietnia (tel.) Konsolidy 93⅝—Rossyjskie 104½—4½ procentowe 94. *(J. de S.-P.)*

—

Ostatnie poczty z Chin donoszą o barbarzyńskim postępku jednego z wodzów armii Cesarskiej. Wojska te zdobyły niedawno miasto, które było w ręku powstańców, zwolenników Taj-Ning-Wanga; wszyscy mieszkańcy zostali wymordowani, prócz 400 chłopców, podrostków, których przyprowadzono przed Naczelnego Wodza. Ten zapytał jednego z chłopców: «Czem był twój ojciec?»—«Był Kin-Szin» (doktor drugiego stopnia).—«Jakiego Boga wyznajesz?»—«Nauczono nas czcić Szang-Ti» (Boga Chrześcian).—«Synu Piekła! ja cię nauczę czcić Szang-Ti! Będziesz śmiercią ukarany.» Wszystkie dzieci upadły do nóg Mandarynowi, ale ten niedał się zmiękczyć. Kazał on wszystkich żywcem w ziemię zakopać. Rozdano ich dwom Naczelnikom dywizyj, każdemu po dwóchset. Jeden z nich ściśle wypełnił srogi rozkaz. Ze związanemi w tył rękami, chłopcy wrzuceni zostali do głębokiego rowu, który natychmiast zapełniony został ziemią, a żołnierze Bohdychańscy udeptując nogami tę ziemię, najgrawali się, że Szang-Ti nie zdołał obronić swoich czcicieli. Drugie dwieście dzieci zostały oszczędzone i wydane krewnym za okup.

— Z Anglii posłano do Kanady 5,000 beczek prochu. *(P. P.)*

FRANCYA.

W Monitorze urzędowym, pod dniem 30 Marca, z Paryża, piszą:

«Pokój został podpisany dziś, o godzinie 1 z południa, w hotelu Spraw Zagranicznych.

«Pełnomocnicy Francyi, Austryi, Wielkiej Brytanii, Prusyi, Rossyi, Sardynii i Turcyi stwierdzili swym podpisem traktat, którym położony jest kres obecnej wojnie i który, urządzając kwestyą Wschodnią, opiera pokój Europy na podstawach gruntownych i trwałych.

«Wymiana ratyfikacyj nastąpi w Paryżu w przeciągu czterech tygodni, albo wcześniej, jeżeli możność pozwoli; aż dotąd warunki traktatu nie mogą być wiadome publiczności.

«Pełnomocnicy na Kongress, zebrali się o południu w mundurach, w Ministerstwie Spraw Zagranicznych, dla przystąpienia do podpisania traktatu. Natychmiast po odbytém posiedzeniu, wszyscy pełnomocnicy udali się razem do pałacu Tuileries, gdzie mieli zaszczyt być przyjętemi przez Cesarza.

«O godzinie 2, sto i jeden wystrzał działowy, obwieścił ludności Paryskiej zawarcie pokoju.

«Dziś wieczorem całe miasto, z własnego popędu mieszkańców, wspaniale zostało oświetlone.»

— 31 Marca Minister Stanu udał się naprzod do Senatu a następnie do Izby Prawodawczej, którym, w imieniu Cesarza, oznajmił o podpisaniu w dniu wczorajszym traktatu pokoju przez Pełnomocników Mocarstw Europejskich, zebranych na Kongress. W obu Izbach wiadomość ta była przyjęta okrzykami «Niech żyje Cesarz.»

— Czytamy w *Constitutionnel:* «Cesarz życzył sobie przyjąć, natychmiast po podpisaniu traktatu, wszystkich Pełnomocników na Kongress, dla powinszowania im szczęśliwego wypadku prac ich i podziękowania za podwojoną przez nich w ostatnim tygodniu działalność, skutkiem czego pokój mógł być podpisany przed upływem terminu rozejmu.

«N. Pan, zwracając mowę szczególniej do pełnomocników Rossyi, wyraził im w słowach pełnych godności i uprzejmości, szczere swe zadowolenie z doskonałego na przyszłość pojednania się dwóch Mocarstw.»

Tenże *Constitutionnel* dodaje szczegóły następujące: «Staraniem P. de Feuillet de Conches, Szefa protokołu w wydziale Spraw Zagranicznych, siedm exemplarzy traktatu, spisane na pergaminie, zostały wygotowane i umieszczone na stole konferencyj tak, iż każdy exemplarz znalazł się przed Pełnomocnikiem tego Rządu, do ratyfikacyi którego był przeznaczony.

«Po staranném zgodzeniu z zobą textów wszystkich siedmiu exemplarzy, każdy z Pełnomocników umawiających się Mocarstw podpisał naprzod na czele, exemplarz przeznaczony dla jego Rządu, a za jego podpisem, nastąpiły porządkiem alfabetycznym podpisy wszystkich innych; toż miało miejsce z każdym exemplarzem. Tym sposobem uniknione wszelkie trudności etykiety i starszeństwa.

«Do każdego podpisu przyłożona została osobista pieczęć Pełnomocnika.

«Gońcy Gabinetowi dziś wieczor wyjeżdżają do Londynu, Wiednia, Berlina, Petersburga, Turynu i Konstantynopola z exemplarzami traktatu do ratyfikacyj każdego z umawiających się Mocarstw.

«Po podpisaniu traktatu Lord Clarendon wyjeżdża na dni kilka do Londynu, gdzie go wzywają sprawy Parlamentowe jutro bowiem kończą się wakacye Wielkonocne; szlachetny Lord wróci do Paryża na swe miejsce w Kongressie, po zaratyfikowaniu traktatu przez Królowę Wiktoryą.

«Dla podpisania traktatu, Pełnomocnicy na Paryzkim Kongressie, czerpali z kałamarza srebrnego, pozłacanego, umyślnie sporządzonego na niniejszą okoliczność. Ten kałamarz monumentalny, w stylu epoki pierwszego Cesarstwa, kosztował 11,000 franków.

«Wszelkie ostrożności były wzięte, iżby kroki nieprzyjacielskie nie ponowiły się po upływie zakresu rozejmu; zapewniają wszakże, iż armije zachowają swe pozycye, aż do zaratyfikowania traktatu.

«W samej tej chwili, kiedy Pełnomocnicy podpisywali pokój, odbywał się połog hrabiny Walewskiej, małżonki Ministra Spraw Zagranicznych, która szczęśliwie powiła córkę.

«Dziś, galowy obiad w Ministerstwie Spraw Zagranicznych dla Pełnomocników i wszystkich Członków Ciała Dyplomatycznego.»

— Monitor z dnia 31 Marca zawiera dwa Dekreta Cesarskie, mianujące, Ministra hrabię Walewskiego Kawalerem Wielkiego Krzyża orderu Legii Honorowej, a barona de Bourqueney, Posła w Wiedniu, jednego z Pełnomocników na Kongressie, Senatorem.

— Wszyscy Pełnomocnicy Kongressu, w liczbie czternastu, zaproszeni są na ojców chrzestnych córki hrabi Walewskiego, która przyszła na świat w dniu podpisania traktatu pokoju.

— Dekretem Cesarskim żołnierze z klassy roku 1848 którzy dotąd utrzymywani byli pod bronią, zostali uwolnieni do domów.

Paryż, 1 Kwietnia. (Tel.) W Giełdzie wystawiony jest afisz, donoszący, że Bank zmniejszył eskont z 6 na 5 procent. Podpisanie traktatu nie wiele wpłynęło na kursa: 31 Marca, 4½ procentowe były 94 fr. 20 centimów, 3 procentowe 73 franki — 1 Kwietnia, pierwsze stanęły na 93 franki 50 centimów, a drugie na 73 franki 15 centimów.

Paryż, 2 Kwietnia. Najważniejszym faktem wczora w Paryżu był przegląd, odbyty przez Cesarza, otoczonego świetnym orszakiem, w którym rozpoznawano mundury wszystkich wielkich Państw wojskowych Europy. Ludność, która poraz pierwszy od lat trzech oglądała wojska w paradzie pokoju, bardzo zdawała się upragnioną tego widoku; ze szczególną ciękawością i sympatyą oczy jej zwracały się na Jenerał-Adjutanta N. Cesarza Rossyj, hrabię Orłowa i innych cudzoziemskich oficerów. Illuminacye następujących wieczorów, były, zdaje się jeszcze świetniejsze niż pierwszego, po podpisaniu traktatu.

— Na Giełdzie, 2 Kwietnia, 4½ procentowe 94 fr. 90 centimów—3 proc. 73 fr. 50 centimów. *(J. de S.-P.)*

BELGIJA.

BRUXELLA, *31 Marca.* Gwałtowna burza w kanale Manche panująca, nie pozwoliła Królowi Jmci Belgów odpłynąć wprost z Dover, do Ostendy; popłynął więc naprzód do Calais i wrócił do swej stolicy na Gand. W chwili przybycia do Calais odebrana została depesza o podpisaniu pokoju. *(P. P.)*

NIEMCY.

AUSTRYA. *Wiedeń, 30 Marca.* Podług najnowszych doniesień z Paryża, hrabia Buol opuści tę stolicę 3 Kwietnia w powrocie do Wiednia.

PRUSSY. Piszą z Królewca 30 Marca, że J. C. W. W. X. Katarzyna Michałówna i Jej Małżonek Xiążę Jerzy Meckleinburg-Strelitz, pozostali trzy dni w Dirschau, nie mogąc z powodu idącej kry przebyć Wisły. 29 wieczorem Wysocy Podróżni odjechali do Gdańska, gdzie będą czekali przywrócenia kommunikacyj.

— Piszą do *Nord*, że Rząd nasz szczerze myśli o swej marynarce wojennej; wprędce uzbrojone będą trzy statki parowe: *Frauenlob*, *Arcona* i *la Gazelle.* *(G. P.)*

AMERYKA.

San-Francisco, (Kalifornija) *15 Lutego.* Zaledwo doszła tu wiadomość o strasznem trzęsieniu ziemi, które do szczętu zniszczyło stolicę Japonii, Jeddo, kiedy i nasze miasto omal co nie uległo temuż losowi. Jednego z ostatnich dni wszystkie domy zachwiały się tu od wstrząśnienia podziemnego, którego kierunek był z północo-wschodu, na południe-zachod. Fenomen ten, acz bardzo silny, znacznej szkody nie zrządził. — W razie wojny Anglii ze Stanami lękać się należy napadu na Kalifornija, Anglicy bowiem są panami morza, a posyłać wojsko lądem ze Stanów Zjednoczonych przez tak ogromną przestrzeń, jest niepodobieństwem; ztąd, na wszelki przypadek, wznoszą tu obecnie fortyfikacye, które będą uzbrojone w 354 działa. *(P. P.)*

NAJPÓŹNIEJSZE WIADOMOŚCI.

PARYŻ, *3 Kwietnia.* Monitor donosi, że Posłowie Anglii, Austryi i Szwecyi złożyli Cesarzowi odpowiedzi swoich Monarchów na listy, oznajmujące o narodzeniu Cesarzewicza.

— Dziś ma miejsce nowe posiedzenie Kongressu w hotelu Ministerstwa Spraw Zagranicznych. Lold Clarendon i P. Manteuffel, których odjazd był przez gazety oznajmiony, mieli w niem udział.

— Powtarzają tu toast wniesiony przez hrabię Walewskiego, na obiedzie który dawał 31 Marca, z powodu podpisania traktatu i na którym było 70 osób. Szlachetny hrabia powiedział: «Wnoszę toast za długie trwanie pokoju. Będzie on długotrwałym, bo jest uczciwym dla *wszysskich.*»

— Na Giełdzie dziś: 4½ proc. 94 fr. 3 proc. 73 fr. 60 cent.

LONDYN, *3 Kwietnia.* (Tel.) Na posiedzeniu Izby Gmin tej nocy lord Palmerston powiedział, że rozejm był też przedłużony i na morzu, a blokada portów zdjęta. Nie było jednak pewności, czy okręty angielskie będą swobodnie wpuszczane do portów rossyjskich.

— W Portsmouth czynią się wielkie przygotowania do przeglądu flotty, którą Królowa ma odbyć w Spithead, 16 czy 17 Kwietnia. Będzie przynajmniej 300 okrętów i statków parowych w pełnem uzbrojeniu i uekwipowaniu, prócz 20 okrętów liniowych i wielkiej liczby fregat, korwett, bombard i kanonjerek.

— Odebrano pocztę z Kalkutty, z dnia 23 Lutego, z Bombay 6 Marca, z Kanton 13 Lutego. Królestwo Oude zostało wcielone do posiadłości angielskich bez żadnego zaburzenia.— Lord Canning, nowy Wielkorządzca, przybył do Kalkutty 29 Lutego, a nazajutrz złożył przysięgę. Lord Dalhousie miał odjechać 6 Marca —Santhale są spokojni.— Z powodu suszy obawiano się nieurodzaju w Indyach. — Sprawy powstańców chińskich zaczynają się pogorszać.

— Na Giełdzie dziś: Konsolidy 93 — Rossyjskie 5 procentowe 104½ — 4½ procentowe 95.

MORZE BALTYCKIE. *Korrespondent Hamburski* donosi, że okręty angielskie, które się jeszcze znajdowały w Kiel, odebrały przez telegraf rozkaz niezwłocznego powrotu do Anglii.

DANIJA. Donoszą z Kopenhagi 27 Lutego, że Xiążę Chrystian Duński pojedzie do Paryża z powinszowaniem Cesarzowi narodzenia Syna.

SZWECYA. Donoszą ze Stockholmu, 27 Lutego że Xiążę Oskar pojedzie do Paryża, wraz z Xięciem Chrystjanem Duńskim, dla złożenia Cesarzowi powinszowań z powodu narodzenia Syna, w imieniu całej Skandynawii *(J. de S.-P.)*

Печатать позволяется С.-Петербургъ, 29 Марта 1856 года. *Ценсоръ Н. Ахматовъ.*
W DRUKARNI WOJENNEJ.